

REPUBLIKA HRVATSKA
VISOKI UPRAVNI SUD REPUBLIKE HRVATSKE
Z A G R E B
Frankopanska 16

Poslovni broj: UsII-126/22-8

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

P R E S U D A

Visoki upravni sud Republike Hrvatske u vijeću sastavljenom od sudaca toga suda, Mire Kovačić, predsjednice vijeća, dr. sc. Sanje Otočan i Gordane Marušić-Babić, članica vijeća, te sudskog savjetnika Filipa Mihaljevića, zapisničara, u upravnom sporu tužitelja H. Š., Z., protiv tuženika Povjerenika za informiranje Republike Hrvatske, Z., uz sudjelovanje zainteresirane osobe H. C. k., Z., radi prava na pristup informacijama, na sjednici vijeća održanoj 23. kolovoza 2022.

p r e s u d i o j e

Odbija se tužbeni zahtjev za poništavanje rješenja Povjerenika za informiranje Republike Hrvatske, KLASA: UP/II- 008-07/22-01/284, URBROJ: 401-01/06-22-2 od 21. travnja 2022.

Obrazloženje

1. Oспоравanim rješenjem tuženika Povjerenika za informiranje od 21. travnja 2022. odbijena je žalba H. Š. izjavljena protiv rješenja H. C. k., URBROJ:1005460-03-1-68-22/13-14 od 9. ožujka 2022., kao neosnovana.
2. Tužitelj u tužbi podnesenoj protiv rješenja tuženika navodi da je dana 7. veljače 2022. podnio elektroničkom poštom zahtjev za pristup informacijama kojim od tijela javne vlasti H. C. k. traži podatak o pravnom osnovu za isplatu (ugovor) korisnika sredstava H. C. k., kojim se odobrava program „Integrativna podrška djeci bez pratnje“, H. C. k., u maksimalnom iznosu prihvatljivih troškova 1.500.000,00 kuna uz stopu vlastitog sufinanciranja od 0%, te zahtjeve za naknadom sredstava i račune dobavljača iz kojih je razvidna namjena utroška navedenih sredstava. Ističe da je rješenjem H. C. k. od 9. ožujka 2022. obustavljen postupak po njegovom zahtjevu za pristup informacijama, te je izjavio žalbu na navedeno rješenje, koja žalba je odbijena osporavanim rješenjem tuženika. Poziva se na shvaćanje iz odluke u ovosudnom predmetu poslovni broj:Usoz-10/19 od 29. travnja 2019. prema kojem da Povjerenik za informiranje RH kojeg bira Hrvatski sabor nema status pravne osoba koja ima javnu ovlast niti pravne osobe koja obavlja javnu službu već je to neovisno državno tijelo, pa s obzirom na navedeno Kriteriji za određivanje visine naknade stvarnih materijalnih troškova i troškova dostave informacije nemaju svojstvo općeg akta za ocjenu čije zakonitosti bi bio nadležan ovaj Sud. Ističe da slijedom toga Kriteriji nisu opći akt, radi čega je pogrešno primjenjeno materijalno pravo. Navodi da je rok od

osam dana na koje se poziva H. C. k. u rješenju od 9. ožujka 2022. za uplatu predujma arbitražan, jer da Povjerenik nema ovlasti propisivati rokove s obzirom da se prekluzivni postupovni rokovi mogu propisivati samo zakonom. Smatra da bi stvarni materijalni trošak mogao iznositi najviše 644,00 kn a ukoliko se koristi besplatni servis precrtavanja osobnih podataka tada bi trošak iznosio samo 46,00 kn. Ističe da iznos od 4.000,00 kn odvrća od ostvarivanja prava iz članka 38. Ustava RH. Poziva se na članak 17. stavak 2. Zakona o pravu na pristup informacijama, te ističe da u rješenjima nije naznačeno koji bi bio najekonomičniji način za dostavom traženih informacija. Predlaže provesti vještačenje po ovlaštenom sudskom vještaku na najekonomičniji način za dostavom traženih informacija, te poništiti rješenje tuženika i vratiti tuženiku da ponovno odluči o žalbi izjavljenoj na rješenje prvostupanjskog tijela javne vlasti.

3. Tuženik u odgovoru na tužbu navodi da ostaje kod obrazloženja osporavanog rješenja. U bitnom ponavlja obrazloženje rješenja od zahtjeva tužitelja, dopisa H. C. k. od 22. veljače 2022. kojim je tužitelj pozvan uplatiti polog od 4.000,00 kn radi dostave informacije koja ima dokumentaciju od 4600 stranica. Smatra neutemeljenim pozivanje tužitelja na ovosudnu odluku poslovni broj: Usoz-10/19 kao i tumačenje tužitelja te odluke, jer iz odluke proizlazi da se ne radi o općem aktu za koji bi bio nadležan Visoki upravni sud RH, odnosno da sud smatra da nije nadležan odlučivati o zakonitosti tog akta. Ističe da je sukladno članku 19. stavku 3. Zakona o pravu na pristup informacijama donio Kriterije za određivanje visine naknade stvarnih materijalnih troškova i troškova dostave informacije. Poziva se na zakone drugih zemalja prema kojima korisnik prava na pristup informacijama mora unaprijed položiti troškove koji su nastali pri omogućavanju pristupa traženoj informaciji. Navodi da kada Kriteriji ne bi postojali tijela javne vlasti bi besplatno dostavljala sve informacije. Smatra stoga da svrha naknade za pristup informacijama nije ograničavanje prava na pristup informacijama nego sprečavanje velikih troškova koji bi nastali za tijela kad obrađuju velike količine informacija kada usvajaju zahtjev, što je i u konkretnom slučaju, jer je zahtjev usvojen. Poziva se na članak 4. Kriterija, te ističe da je u osporavanom rješenju pojašnjeno koji je najekonomičniji način dostave informacije. Ističe da tužitelj u bitnom tumači prvostupanjskom tijelu kako bi dostava elektroničkim putem trebala biti povoljnija od iznosa predujma koji je tražen, a nije razmatrao dostavu informacija u papirnatom obliku koja je povoljnija. Smatra da je tužitelj trebao uplatiti traženi iznos po podnesku tijela javne vlasti od 22. veljače 2022., a nakon dobivanja traženih informacija i priloženom trošku obračuna prigovarati načinu izračuna troškova od prvostupanjskom tijela. Prigovore u vezi dostave traženih informacija da se mogu dostaviti po drugačijom cijeni ili besplatno nije moguće prihvatiti. Ističe da je prijedlog vještačenja koji je naveden u tužbi besmislen jer zapravo tužitelj od suda traži da rješava zahtjev u prvom stupnju iako je on usvojen od H. C. k. i obaviješten je tužitelj da će mu se informacije dostaviti po uplati predujma, a nakon čega će se izvršiti konačni obračun i sam dostava informacije. Predlaže odbiti tužbeni zahtjev.

4. Zainteresirana osoba H. C. k. u odgovoru na tužbu navodi da se protivi tužbenom zahtjevu. U bitnome ponavlja podatke spisa od sadržaja zahtjeva tužitelja za pristup informacijama, do sadržaja dopisa od 22. veljače 2022. kojeg je uputio tužitelju u vezi uplate predujma za dostavu traženih informacija, na koji se tužitelj u danom roku nije ni očitovao ni uplatio predujam, pa je rješenjem od 9. ožujka 2022. obustavio predmetni postupak. Ističe da je visina naknade propisana Kriterijima za

određivanje visine naknade stvarnih materijalnih troškova i troškova dostave informacije, poziva se na članak 2. i članak 4. Kriterija. Predlaže odbiti tužbeni zahtjev kao neosnovan.

5. Tužitelju je dostavljen odgovor na tužbu tuženika i zainteresirane osobe H. C. k. na temelju članka 6. Zakona o upravnim sporovima („Narodne novine“, 20/10., 143/12., 152/14., 29/17. i 110/21.- ZUS).

6. Tužitelj se podneskom očitovao na odgovor tuženika u kojem navodi da nije ni u žalbi ni u tužbi osporavao da je bio dužan platiti materijalni trošak, niti da bi trebao uplati određeni predujam ali iznos koji potražuje tijelo javne vladi nije razmjerni cilju da tijelo ne trpi materijalni trošak. Smatra da tuženik u odgovoru na tužbu osporava da korisnik ima pravo osporavati iznos troška. Navodi da sud treba razmotriti i prethodno pitanje ima li kao korisnik prava na pristup informacijama pravo osporavati visinu predujma odmjerenog materijalnog troška i sadrže li odluke razumno obrazloženje kako je određena visina predujma materijalnog troška ili podredno provesti dokazni postupak u vezi osporene visine predujma troška.

7. Tužbeni zahtjev nije osnovan.

8. Imajući na umu predmet u cijelini, Sud je na temelju članka 36. stavka 1. točke 4. ZUS-a, predmetni upravni spor riješio bez rasprave.

9. Naime, prema podacima spisa predmeta i obrazloženja osporavanog rješenja tuženika tužitelj je 7. veljače 2022. tijelu javne vlasti H. C. k. podnio zahtjev za pristup informacijama i to ugovor koji je zaključen s korisnikom sredstava H. C. k., Z. na temelju Odluka o financiranju Ministarstva za demografiju, obitelj, mlade i socijalnu politiku od 13. ožujka 2020. (dovoljno je poslati dio ugovora bez općih odredbi), te zahtjeve za nadoknadom sredstava po tom ugovoru i račune dobavljača koji su priloženi uz zahtjeve za nadoknadom sredstava. U zahtjevu je navedeno da se traži više informacija, pa podnositelj moli da ga se kontaktira kako bi se uskladila dinamika dostave informacija, odnosno ako tijelo javne vlasti smatra da ni u roku od trideset dana neće moći udovoljiti zahtjevu, te je navedeno da se informacija može dostaviti poštom na njegovu adresu u Z. ili e –mail adresu.

10. H. C. K. je 22. veljače 2022. uputio dopis tužitelju u kojem je navedeno da je u vezi predmetnog zahtjeva utvrđeno da se radi otprilike o 4.600 stranica, pa kako je zahtjevom tražen veći broj različitih informacija, to se sukladno članku 22. stavku 1. Zakona o pravu na pristup informacijama („Narodne novine“ 25/13.i 85/15.-ZoPPI) obavještava podnositelj da se produljuje rok za ostvarivanje prava na pristup traženim informacija za dodatnih 15 dana. Nadalje je navedeno da sukladno članku 19. stavku 2. ZoPPI-a tijelo javne vlasti ima pravo tražiti od korisnika naknadu stvarnih materijalnih troškova koji nastanu pružanjem informacije sukladno članku 17. ZoPPI-u kao i naknadu troškova dostave tražene informacije. Navedeno je da je visina naknade propisana Kriterijima za određivanje visine naknade stvarnih materijalnih troška i troškova dostave informacije („Narodne novine 12/14. i 15/14.-Kriteriji). Člankom 4. Kriterija propisano je da će tijelo javne vlasti dostaviti korisniku informaciju po primitku dokaza o izvršenoj uplati. Tijelo javne vlasti zatražit će od korisnika da unaprijed položi na račun tijela javne vlasti očekivani iznos stvarnih materijalnih troškova odnosno troškova dostave u roku od osam dana, ukoliko iznos prelazi 150,00 kuna. U slučaju da korisnik prava na pristup informaciji u roku ne položi navedeni iznos, smatrat će se da je korisnik prava na pristup informaciji odustao od zahtjeva. Navedeno je i da će očekivani iznos troškova iznositi više od 150,00 kn, a da će se konačni iznos utvrditi po pregledu svih 4600 stranica i

utvrđivanju koliki broj stanica sadrži zaštićene osobe podatke koje je potrebno zacrniti, pri čemu se sukladno članku 2. Kriterija obračunava trošak od 0,25 kuna za presliku jedne stanice veličine A4, te nakon zacrnjivanja i skenirana pretvaranje jedne stranice iz fizičkog u elektronički oblik još 0,80 kn, to je pozvan podnositelj zahtjeva da uplati polog od 4.000,00 kn na račun H. C. k. u roku od osam dana. U suprotnom će se smatrati da je podnositelj odustao od zahtjeva i rješenjem će se obustavi postupak. Po uplati pologa, izračunat će se ukupan iznos stvarnih materijalnih troškova te će se o tome podnositelj obavijestiti.

11. Prvostupanjskim rješenjem od 9. ožujka 2022. H. C. k. je, na temelju članka 46. stavka 3. Zakona o općem upravnom postupku („Narodne novine“ 47/09. i 110/21.-ZUP) po zahtjevu za pristup informacija podnositelja obustavio postupak. U obrazloženju rješenja naveden je zahtjev tužitelja od 7. veljače 2022., sadržaj dopisa toga tijela javne vlasti od 22. veljače 2022., te obrazloženo da se podnositelj zahtjeva na navedeni dopis nije očitovao, niti je u roku od osam dana od dostave dopisa uplatio polog, niti o uplati dostavio dokaz, pa je postupak obustavljen.

12. U postupku po žalbi podnositelja zahtjeva tuženik je razmatranjem spisa prvostupanjskog tijela osporavanim rješenjem žalbu podnositelja odbio. U obrazloženju rješenja navedeni su svi podaci spisa prvostupanjskog tijela. Tuženik je obrazložio da, sukladno članku 19. stavku 3. ZoPPI-a kriterije za određivanje visine naknade i način naplate naknade propisuje Povjerenik, pa su za obračun naknade stvarnih materijalnih troškova dostave informacije od strane tijela javne vlasti mjerodavni navedeni Kriteriji kojima je propisana visina naknade stvarnih materijalnih troškova među ostalim i za preslike stranice veličine A4, elektronički zapis na CD-u. DVD-u, memorijskoj kartici te pretvaranje dokumenata iz fizičkog u elektronički oblik. Nadalje, tuženik obrazlaže i dostavu informacija u papirnatom obliku i dostavu elektroničkim putem u ovom slučaju traženja veće količine informacija, te zaključuje da je tijelo javne vlasti pravilno postupilo kada je odlučilo dostaviti preslike traženih informacija, uz prethodno traženje uplate troškova stvarnih materijalnih troškova dostave informacije. U dopisu u kojem je tijelo javne vlasti od podnositelja zahtjeva zatražio uplatu iznosa troška jasno je podnositelj upozoren na pravne posljedice koje će nastupiti ukoliko u roku osam dana ne postupi po traženju tijela javne vlasti.

13. Slijedom svega navedenog i u postupku utvrđenog, te imajući na umu mjerodavne propise u konkretnom slučaju, ovaj Sud ne nalazi razlog za provođenjem vještačenja po sudskom vještaku radi najekonomičnijeg načina za dostavom traženih informacija. Pozivanje tužitelja na odluku u ovosudnom predmetu ocjene zakonitosti općih akata, nije osnovano, imajući na umu da je u tom predmetu tada ocijenjeno da navedeni Kriteriji nemaju svojstvo općeg akta za ocjenu čije zakonitosti bi bio nadležan ovaj Sud, te činjenicu da su navedeni Kriteriji, koje je sukladno ovlastima iz članka 19. ZoPPI-a donio Povjerenik i nadalje na snazi pa i u vrijeme odlučivanja o zahtjevu tužitelja u ovom predmetu. U vezi navoda tužitelja iz očitovanja na odgovor na tužbu u odnosu na prethodnog pitanja, ističe se da se ne radi o pitanjima iz članka 44. ZUS-a.

14. Stoga je, na temelju članka 57. stavka 1. ZUS-a, odlučeno kao u izreci presude.

U Zagrebu 23. kolovoza 2022.

Predsjednica vijeća:

Mira Kovačić